

Τό φύλλον λεπτά 20

ΜΥΤΙΛΗΝΗ, ΠΕΜΠΤΗ 14 Απριλίου 1922

ΕΤΟΣ ΙΑ'. — Αριθ. 3238

ΕΡΧΕΤΑΙ Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ!

Έτερη αρχή ή λιμάνιουσα Κυβερνητική θάλασσα μέτρη αναγγελλαν μιας πιθανότητος, διηγοφανούς διά των πραγμάτων πλέον, και άναμφιστέσσοντος εώς της διαδοχής ανέκανθης δυσπιστίας τοῦ λαοῦ πρὸς τὴν Κυβέρνησην του, μὲ τὴν αναγγελίαν τῆς ἐπανόδου τοῦ κ. Βενιζέλου δικαιούς τε διεθίσεων κατέναντα τῆς μετανομασίας τῆς Ελλάδος.

Καὶ ἀμέσως πόμπα πάρθηκαν λύσης ἀνιψήσαν σαν ἔτη αὐτῆς καὶ οὐδούσθησαν βρέσται καὶ ἀπεραταῖ διέσχισαν τοὺς φρεῖς τῆς ὁδού την.

Οὐγγί λεπτά πατέλαισαν τοῦς τυραννομάχους.

Καὶ δὲν εἶναι αἰτία τῆς δργῆς τῶν ταῦτης οὔτε τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἡ ἀπόλεια, οὔτε τῆς Θράκης ἡ περιοχή, οὔτε τὸ θλιβεσθεντικόν κατάνεμα τῆς μετανομασίας τῆς Ελλάδος.

Τίκτος ἀπὸ διὰ αὐτά.

Ἄνεσται τὰ ἡρέψη καὶ τὰ σονετάδητα καὶ τὰ παρεδηδητά πλέον ὁ Κυβερνητικός τόπος.

Ἡ Κυβέρνησις, εἶπεν, ἐγγέρεται νῦν εὖη λύσην ἀνεκτήν.

Μήν τοῦ λησμονούμενού αὐτοῦ.

Ἡ αἰτία τῆς Κυβερνητικῆς δργῆς εἶναι ἄλλη.

Αλοθάνται αὕτη κλινήμαντον ἐπινοδόνων πλέον τὸ δέρας τοῦ κατέστησεν πλέον τὸ πλησίον.

Καὶ πρὸ τοῦ κινδύνου αὗτοῦ εἰς μετανομασίαν παθεστών πρόβατοι εἰς τὴν τελευταῖαν πρὸς τοῦ λάθρευτον.

Ἔρχεται τὸ τόχαννος!

Κινδύνευεν ἀρά καὶ πάλιν τὸ παθεστῶν.

Ίδοι δὲν πόμπανος δοτεῖς ζωγραφίζεται εἰς τὸν Ελ-

ληνικὸν δρόζηντα διὰ τοῦ; νικητάς; τοῦ Νοεμβρίου. Διὶ αὐτούς πλὴν τούτους οὐδεὶς μῆλος κινδύνου διά τὴν Ελλάδα υπάρχει.

Ἐλλάδα μικρὴν ἀλλ' ἔντεινον εἶτον οὐτε ἐπεθύμησαν πάντοτε καὶ πρὸς τὴν δημιουργίαν αὐτῆς τείνουν. Αρκεῖ μόνον νῦν μένουν εἰς; τὴν ἔξουσιαν αὐτοῖς καὶ μὲν ἐπιστρέψει ποτὲ δέ τόντανος.

Τὸ λέγοντα ἄλλως τα καθαρά.

Οὐ οὐρανούσιον προτείνει νῦν μᾶς σώσης, ἀλλ' ἡμεῖς ἀποκούνουμεν.

Καὶ ὁ ἀνδρῶπος διὸ πότεος; ἀτυχῶς; ξῆρα ἀκόμη δὲν δύναται νῦν μᾶς σώσης διὰ τὴν δημιουργίαν μακριναὶ πατεράρχην.

Τοῦ λαοῦ δέ τοῦς ἀπειλήσεις δράσεων; πλέον τὴν Βενιζελίην τυχαννίνην ἐν συγερίσει με εἴη λίστην των.

Τοῦ λαοῦ δέσις ἔρις πλέον ἐνός τοῦ τοῦ τόδες καρποῦς ἀμφιέρεον τῶν τυχαννίνην καὶ δύναται νῦν τὸ διενίσησην.

Ἄλλη δργή.

Δὲν ἀκούει πλέον τοῦ διατυπωμένους πολιτικούς σκελετούς δὲ Ελληνικῆς λαοῦ.

Τὸ φρόβηστον τῆς ἐπανόδου τοῦ τυχαννίνην δοκὶ μόνον δὲν τὸν προσάρτει πλέον ἀλλὰ τούτων τῶν παρηγορῶν γοργεῖ καὶ τὸν διανούμενον τοῦ τοῦ διενίσησην.

Ἄν δημιριβάλλονταν αὐτὸν; τὸν ἔρωταν.

Ο σημερινὸς λαός δὲν είναι δὲ λαός της; Ιης Νοεμβρίου τοῦ 1920.

Μετεβλήθη. Καὶ αἵτιοι τῆς μεταβολῆς τον εἶναι οι Κυβερνήσεις τον.

Άνεοι κατέστησαν εὐθείας τὰς τοῖνος τοῦ ἐπαναρχούμενον τυχαννίνην.

Άνεοι καὶ τὰ ἔργα των.

Τὸν κ. Βενιζέλον φέρει εἰς τὴν Ελλάδα δικαίωσης καὶ τὸν αὐτὸν ἔργων, ἐγγιαθέντες πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ διανούμενον τοῦ Βενιζέλου.

Τὸν κραυγάδων λοιπού πάρα ποτὲ ταχανάντες;

Ο λαὸς γνωρίζει διετοῦ οὐτε τὸν Βενιζέλον.

Μήτω πρότερον ημεῖς;

Τὰ πράγματα τὸν πλωτόν.

Καὶ ἐπανέρχεται ὁ διοικητής τοῦ δικαίου.

Καὶ ἡ χαρά πατέται τοῦ δικαίου.

